

CENA PRENUMERATY

miejscowej:	
rocznie	K 2-—
półrocznie	" 1-—
zamiejscowej:	
rocznie	K 2 40
półrocznie	" 1 20
Numer pojedynczy 20 hal.	
Listów niefrankowanych nie przyjmuje się. — Rękopisów nie zwraca się. — Reklamacje nieopieczętowane wolne są od opłaty pocztowej.	

OGNISKO

ORGAN ZWIĄZKU AUSTRYACKICH STOWARZYSZEŃ DUKARSKICH

CZASOPISMO DLA SPRAW DUKARSKICH I POKREWNYCH ZAWODÓW

WYCHODZI 1-go KAŻDEGO MIESIĄCA.

PRZEZ WALKĘ DO ZWYCIĘSTWA!

OD REDAKCYI.

Szanowni Koledzy!

Dwa i pół roku upłynęło od chwili, gdy organ nasz ogarnięty huraganem wojennym podzielił losy wielu innych dzieł myśli i pracy ludzkiej. Zgasło „Ognisko” zalane nawałnicą wojenną i przestało ugruntywywać w nas zasady koleżeńskości i solidarności, przestało siać ziarno braterstwa i jedności — zamilkło, a wraz z niem straciłmy widoczny łącznik naszych życzeń i interesów organizacyjnych. Przez te dwa i pół roku, w których nie mieliśmy możności omawiania naszych spraw wśród zawrotnego biegu wydarzeń, całe społeczeństwo nasze przeżyło wiele i wielkich wstrząśnień, podczas których niejedna wartość stała się bezwartościową, niejeden pewnik zamienił się w nieuchwytną mgławicę, niejeden autorytet zblakł i stracił wartość, a znów niejedna zasada nienaruszalna została przyciśnięta pyłem zawieruchy lub zmaczona. I organizacja drukarska przeszła w tym czasie swoje nastroje i rozstroje, nadzieje i zawody, przeciwności, niepowodzenia i straty, a każde z nich pozostawiło po sobie w sercach i umysłach naszych swoje destrukcyjne resztki, które czas już wielki wyjaśniać, uporządkowywać, wygładzać i oświeślać.

Potrzebę wznowienia pisma, tego pośrednika naszych myśli i informatora interesów, odczuwaliśmy już oddawna, a rozumiejąc doniosłe jego znaczenie w organizacji, skwapliwie podjęliśmy pierwszą propozycję, uczynioną nam przez Zarząd Związku w maju 1916 roku, i już w czerwcu gotowi byliśmy do rozpoczęcia wydawnictwa, lecz z przyczyn ubocznych, a od nas niezależnych, sprawa ta przewlekła się aż do Nowego Roku 1917.

Wyjątkowe to a niekorzystne dla wydawnictwa warunki, gdyż nieomal trzy czwarte pracowników drukarskich zaprzestało swej pracy dla dzieła kultury, musiało porzucić kasztę i maszynę, a wzięwszy do ręki oręż, podażyło na place bojów. Skutkiem tego ubyło nam niejedno krzepkie serce, niejedna trzeźwa myśl i dobra rada oraz niejedne zdolne ręce; ubyli niektórzy czasowo, a niektórzy — na zawsze. Do niekorzystnych również okoliczności dla wydawnictwa zaliczyć należy konieczność przystosowania się do ścieśnionych ram stanu wojennego w piśmiennictwie, co tamuje swobodne omawianie spraw, które właśnie pragnęlibyśmy jak najszerzej i najwszechstronniej roztrząsać. Mimo jednak te nieprzyjemne okoliczności nie wolno nam pozwalać unosić się fałszywemu prądowi, lecz z nim walczyć i zwyciężyć go. W nadziei, że ogół dobrze myślących Kolegów poprze nasze usiłowania służenia dobrej sprawie, że należycie oceni ważność swojego zawodowego pisma, którego egzystencji może jeszcze nigdy interesy nasze nie potrzebowały tak bardzo, jak właśnie podczas tego niebywałego okresu dziejowego, zapraszamy do współpracownictwa wszystkich Kolegów. Korzystajcie z własnego organu; nadsyłajcie swoje myśli i prace. Każda rzecz, choćby nawet niezbyt literacko ujęta, byle w zasadzie swojej dobra, otrzyma u nas należytą formę i wyjdzie na pożytek ogółowi.

Numerem niniejszym wznawiamy peryodyczną egzystencję „Ogniska”. Niechże nam to „Ognisko” będzie sztandarem i drogowskazem, niech — nie spuszczając z oczu naszych interesów dzisiejszych, najbliższych — oświebla nam również drogę do piękniejszego i sprawiedliwszego bytowania społecznego; niechaj służy wszystkiemu co dobre i wzniosłe, co mądre a pożyteczne. Niech nas oświeca i zagrzewa!

Związek Stowarzyszeń drukarzy, odlewaczy czcionek oraz pokrewnych zawodów Austrii.

Do członków Stowarzyszeń Związku!

Według cesarskiego rozporządzenia z d. 17 maja 1915 r. czas trwania praktyki kończy się dla tych uczni, których przed obowiązkowym rokiem poboru do wojska powołano jako pospolitaków do służby w pospolitem ruszeniu, jeżeli uczeń z dniem powołania do pospolitego ruszenia ukończył co najmniej dwa lata praktyki. Ze strony pryncypałów postawiono zapytanie: jak wynagradzać za pracę takich towarzyszy, którzy znowu powrócą z pola, ponieważ Austriacki Cennik drukarski przewiduje czteroletni okres praktyki.

Aby tych młodych towarzyszy nie wypierać z zawodu, pomimo że oni nie tylko odbyli krótszą praktykę, ale jeszcze przez służbę wojskową byli usunięci z zawodu na czas krótszy lub dłuższy, między obu Związkami państwowymi, jako kontrahentami Cennika, zawarto umowę, którą Urząd cennikowy austriackich drukarzy przyjął do wiadomości.

Towarzysze, którzy odbyli trzy i półletnią praktykę, mają pobierać płacę podług Austriackiego Cennika drukarskiego.

Towarzysze, którzy tego okresu nie osiągnęli, mają być wynagradzani wedle ich zdolności. Ale w takich przypadkach musi właściwy Rozjemczy Sąd cennikowy płacę zatwierdzić, względnie ustanowić. O ile orzeczenie Rozjemczego Sądu cennikowego nie nastąpiło jednomyślnie, to wtenczas można wnieść odwołanie do Urzędu cennikowego, w myśl § 70, ustęp 33 Austriackiego Cennika Drukarskiego.

Uprasza się wszystkich towarzyszy o ścisłe przestrzeganie ogłoszenia Urzędu cennikowego z dnia 27 października 1916 r. i, aby zapobiedz uchybieniu, o wszelkich zdarzeniach, dotyczących się korzystania z umowy, natychmiast zawiadamiać właściwy Rozjemczy Sąd cennikowy.

W ostatnim razie zauważono, że § 73, ustęp 3, Austriackiego Cennika drukarskiego bywa naruszany tak przez pryncypałów, jak i towarzyszy. Oba Związki państwowe, jako kontrahenci Cennika, zgodzili się na przeprowadzenie odtąd ścisłej kontroli nad równorzędniemi biurami stręczenia pracy. W tym celu równorzędne Biura stręczenia pracy mają z końcem każdego miesiąca zdawać relację obu Związkom państwowym. Wzywamy przeto wszystkich towarzyszy, aby ścisłe przestrzegali postanowienia Austriackiego Cennika drukarskiego, w przeciwnym bowiem razie będą pociągani do odpowiedzialności za przekroczenie tegoż przez właściwy Rozjemczy Sąd cennikowy.

To samo naturalnie odnosi się do pryncypałów. Bliższe szczegóły zawiera ogłoszenie Urzędu cennikowego austriackich drukarzy z dnia 27 października 1916 r.

Wiedeń, dnia 9 listopada 1916 r.

Z Zarządu Związku.

Urząd cennikowy austriackich drukarzy.

(Wiedeń, V, Giessaufgasse 34, II/5).

Obwieszczenie.

1. Na podstawie cesarskiego rozporządzenia z d. 17 maja 1915 r. musiano wypisać wszystkich tych uczniów, których po skończonej dwuletniej praktyce powołano do służby wojskowej.

Aby tym przedwcześnie wypisanym towarzyszom po ich powrocie z wojska umożliwić ponowne zatrudnienie w przemyśle drukarskim, zapewnić ewentualnie jeszcze potrzebne wykształcenie i ochronić ich przed wyparciem z zawodu wskutek trwania bezrobocia, Urząd cennikowy po poprzedzających naradach zatwierdził następującą umowę obu kontrahentów Cennika.

Umowa, dotycząca przedwcześnie wypisanych towarzyszy (na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 17 maja 1915 roku).

Towarzysze, którzy, z powodu powołania do służby wojskowej na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 17 maja 1915 r., przedwcześnie musieli być wypisani, ale odbyli przedtem trzy i półletnią praktykę, — po ich superarbitrowaniu lub zwolnieniu ze służby wojskowej — mają pobierać płacę wedle Austriackiego Cennika drukarskiego.

Dla tych towarzyszy, którzy tego okresu praktyki nie osiągnęli, mogą Rozjemcze Sady cennikowe zatwierdzić tygodniową płacę niższą od miejscowego minimum stałej płacy według stopni wieku dotyczących towarzyszy. Te orzeczenia mają poprzedzać ewentualną pośredniczącą działalność delegatów krajowych, którzy na podstawie danych dowodów stosowność płacy rozważą i przedłożą ośnośny wniosek Rozjemczemu Sądowi cennikowemu.

Obniżenie płacy może jednakowoż tylko trwać przez taki czas, jaki towarzyszowi przedwcześnie wypisanemu brakuje do ukończenia cennikowego okresu praktyki.

W przeciągu tego czasu, raz jeden w roku kalendarzowym, ze strony towarzysza może być zażądane

dane sprawdzenie przez Rozjemczy Sąd cennikowy wydajności jego pracy w celu podwyższenia płacy.

Wiedeń, dnia 17 października 1916 r.

Za Związek państwowych austriackich właścicieli drukarni:

Wiktor Reisser m. p.

Za Związek Stowarzyszeń drukarzy i odlewaczy czcionek oraz pokrewnych zawodów Austrii:

Leopold Pochop m. p.

Zatem dla tych towarzyszy, którzy nie osiągnęli cennikowego okresu praktyki, może być zatwierdzona przez Rozjemczy Sąd tygodniowa płaca niższa od miejscowego minimum stałej płacy według stopni wieku dotyczących towarzyszy, mają więc we wszelkich wypadkach, w których ta umowa ma być zastosowana, tak towarzysze jak i pryncypałowie zawiadomić krajowy Rozjemczy Sąd, który zasięgnie opinii delegatów krajowych i rozważy ich wnioski. Rozjemczy Sąd orzeka o wysokości płacy zarobku w myśl § 70, ustęp 24 Cennika.

2. Ażeby przeprowadzić ze strony obu kontrahentów Cennika ścisłą kontrolę nad korzystaniem z równorzędnych biur stręczenia pracy przez towarzyszy i drukarnie, zatwierdził Urząd cennikowy następujące postanowienie:

Postanowienie, dotyczące równorzędnych biur stręczenia pracy.

Oba organy nadzorcze nad równorzędnymi biurami stręczenia pracy mają wręczyć zawsze z końcem miesiąca obu Związkom państwowym wykaz równorzędnych biur stręczenia pracy o zaopiecznieniu towarzyszy w ciągu ośnośnego miesiąca w celu zbadania przez organizację.

Wiedeń, dnia 17 października 1916 r.

Za Związek państwowych austriackich właścicieli drukarni:

Wiktor Reisser m. p.

Za Związek Stowarzyszeń drukarzy i odlewaczy czcionek oraz pokrewnych zawodów Austrii:

Leopold Pochop m. p.

Na podstawie tego postanowienia są odtąd kierownicy równorzędnych biur stręczenia pracy obowiązani, obu organom nadzorczym, celem wysłania obu organizacjom państwowym, przedłożyć listę, z której wynika, ile zaopiecznić przy przestrzeganiu postanowień dla równorzędnych biur stręczenia pracy uskuteczniło oraz ile i jakie nastąpiły pośrednictwa z ominięciem tych postanowień.

Wiedeń, dnia 27 października 1916 r.

F. Scheuringer, Jerzy Jahoda,
przewodniczący towarzyszy. przewodniczący pryncypałów.